

CASA DE CULTURA

Passeig de Prat de la Riba, 16

Horaris:

De dimarts a divendres, de 16 a 20 h.

Dissabtes, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

Diumenges i festius, de 10 a 14 h.

Més informació:

cultura@elmasnou.cat

Tel. 93 557 18 51

EXPOSICIÓ
Pau Costa.
Ceràmica

CASA DE CULTURA

Del 31 de gener al 23 de febrer

Pau Costa

Sempre he tingut un gran interès per les arts plàstiques i m'han interessat moltes disciplines artístiques. Però en entrar en contacte amb la ceràmica vaig veure que aquest seria l'ofici en què treballaria, per la seva versatilitat i capacitat de transformació. A través dels tres elements bàsics —aigua, terra i foc—, es pot donar vida a tota una sèrie d'objectes que formen part de les nostres taules, cuines, parets..., en definitiva, del nostre paisatge quotidià.

Antigament, en totes les cultures en què hi havia terra apta per ser modelada i cuïta hi havia un terrisser. Malgrat ser considerat un art menor, és dels més antics i complets. Engloba un compendi d'oficis —torner, modelista, esmaltador, decorador, forner...— que un ceramista ha de saber executar.

La ceràmica és un ofici dur i amb una capacitat de sorpresa constant els resultats. Els colors, els esmalts i les textures van adoptant les formes de manera autònoma, tot i la intervenció professional del ceramista, i moltes vegades els resultats són els que escull la mateixa ceràmica i no allò que havia previst l'autor.

La ceràmica, com qualsevol altra forma d'art, és una expressió humana. Per les il·limitades possibilitats que ofereix, permet a cada artesà crear obres tan variades com tipus de terres i coccions hi ha.

El 1979 entro en contacte amb la ceràmica a l'escola Caolí, al barri on visc a Barcelona. Del 1981 al 1985 treballa al taller de Jordi Aguadé, al barri d'Horta de Barcelona, on es treballa la ceràmica artística amb mitjans industrials.

De 1981 al 1985 estudio ceràmica a l'Escola del Treball de la Diputació de Barcelona.

El 1987 obro el meu primer taller a Barcelona.

A partir de 1992 i fins a l'actualitat instal·lo el taller al Masnou.

Al cap de poc temps d'arribar al Masnou, puc començar a treballar amb un forn de gas que em construeixo jo mateix. Les dimensions del forn em permeten fer una producció nova en alta temperatura. Durant uns anys treballa amb la tècnica del raku, d'origen japonès.

El meu interès per la peça utilitària em fa reprendre el gres i l'alta temperatura. Aquest material em dona la duresa i la resistència que requereixen les peces destinades a l'ús quotidià.

És en aquest punt on soc ara, duent a terme una línia de peces decorades amb la tècnica de la reserva a la cera, que comercialitzo en botigues i fires tant nacionals com per Europa. D'altra banda, fa un temps que, conjuntament amb alguns restauradors, treballa en sèries petites de recipients per a les seves creacions.

La simbiosi entre la ceràmica i la gastronomia és absoluta. La ceràmica, que havia estat sempre recipient per al transport, conservació i consum d'aliments, torna a la seva funció principal.

El fet de treballar i viure al Masnou aporta a la meua ceràmica una forta empremta Mediterrània. La llum especial d'aquesta comarca es reflecteix inevitablement en les peces que realitzo.

